

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Stockholm 2018-08-31

Remiss NV-05230-18

Förslag till vägledning om Naturvårdsverkets föreskrifter om skydd mot mark- och vattenföroreningar vid hantering av brandfarliga vätskor och spilloljor (NFS 2017:5)

Brandskyddsföreningen anser att vägledningen är skriven på ett onödigt byråkratiskt sätt. Själva föreskrifterna är någorlunda lätta att förstå medan vägledningen i ett antal punkter blivit för komplicerad så att den enskilde kan få svårt att följa den. Det som den enskilda är mest intresserad av är vad som ska göras i olika situationer. Ett schema över de åtgärder som hen är skyldig att vidta för de olika scenarios som finns skulle förenkla mycket. Inom vattenskyddsområde respektive utanför. Fast plats – Tillfällig uppställning, Cistern, rörledning, och så vidare beskrivet skulle

Att anmäla 4 veckor innan en tillfällig uppställning av cistern kan fungera där verksamhet pågår en lite längre tid. Men det blir svårt för som i samband med skogsavverkning flyttar runt och avverkar större marker. När ett skifte är färdigavverkat flyttar man till nästa plats med de bränslecisterner som man har. Då avverkningen tar olika tid beroende på markförhållanden är detta svårt att planera in. Det kan då göra att cisternen hinner komma på plats innan myndigheten kontrollerat, eller att man rent av redan är färdig och har flyttat till nästa plats när myndigheten kommer.

Ett vanligt alternativ för den enskilda är att använda sig av så kallade ADR-cisterner vilka egentligen ska kallas IBC eller Intermediate Bulk Container, sådana som är godkända för transport av farligt gods. Dessa behöver inte vara sämre än flyttbara cisterner ”gårdscisterner”, men det är lite olika med sekundärt skydd då de hör hemma under reglerna om transport av farligt gods vad gäller tillverkning och kontroll. Det finns modeller upp till 3000 liter både utan och med sekundärt skydd. Dessa cisterner används ofta i lantbruk och inom entreprenadverksamhet. Verksamheter där tillfälliga uppställningar är vanliga. Dessa kan röra sig över relativt stora etableringsområden vid exempelvis avverkning. Samma typ av cisterner används också vid entreprenader inom byggsektorn, och även där flyttar man ibland inom ett större byggområde och tar med sig sin drivmedelscistern. Ständigt ha aktuell anmälan till tillsynsmyndigheten och göra det fyra veckor i förväg är sannolikt svårt eller rent praktiskt omöjligt för den branschen. Visserligen skulle man kunna tänka sig att en beställare eller en huvudentreprenör gör denna anmälan för verksamheten och då avsätter ett särskilt område inom entreprenadområdet för just uppställning av denna typ av tankar. Något som skulle kunna fungera där man har verksamhet över en något längre tid.

Om syftet med anmälan är att tillsynsmyndigheten ska kontrollera riskerna för föroreningar vid ett arbetsställe kanske det vore bättre att styra mot användning av tankar med sekundärt skydd, så att dessa skulle befrias från anmälningsplikten. Med ett sekundärt skydd lär inte risken för större läckor vara särskilt stor. Dessutom skulle en sådan reglering mer styra användarna mot att i större utsträckning använda just tankar med sekundärt skydd. Därigenom minskar behovet av kontroll utförd av tillsynsmyndigheten. Givetvis finns det andra moment i användningen av cisterner där risken ändå finns kvar, såsom påfyllning av cistern och tankning av fordon. Det lär dock röra sig om mindre spill som uppkommer oavsett typ av cistern och om kontroller görs av tillsynsmyndigheterna. En tydlig reglering med styrning mot säkrare teknik är att föredra.

Problemet med spill vid olika typer av maskiner i verksamheter lär ändå fortsatt vara stort då det ofta finns hydraulsystem med den risk för läckage som dessa har i många typer av maskiner som används. Den typen av olja är ofta väl så svår som diesel att bryta ner i naturen. Sådana läckor blir svåra att undvika genom förebyggande åtgärder som sekundärt skydd och en anmälan i förväg inte heller hindrar sådan påverkan. Där hjälper bäst ett förebyggande underhåll på den maskin som används. Att formulera ett sådant krav i föreskrifter är svårt, men det borde vara möjligt att i en vägledning som denna att poängtera ansvaret och därmed att slangar och anslutningar naturligtvis behöver vara i gott skick särskilt inom vattenskyddsområde.

Vi ser som en risk med att ha regler som inte är enkla att följa, att man döljer förekomsten av oljorna vilket i sin tur kan medföra en ökad risk för bränder genom olämpliga placeringar. Dessutom riskeras att man vid brand inte heller har enkelt att släcka, eller att Räddningstjänsten larmas senare än om allt är "klart" med alla myndigheter.

Med vänlig hälsning

Anders Bergqvist
Generalsekreterare

Åke Persson
Brandsäkerhet
Telefon: 08-5884 7501
Mobil: 070-292 7501
E-post: ake.persson@brandskyddsforeningen.se